

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7To/12/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8223010200
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tobiaš
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8223010200.3

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tobiaša a sudcov JUDr. Vladimíra Monoka a JUDr. Evy Rešatkovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 06.03.2024 v trestnej veci proti obžalovanému A. B. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bardejov sp. zn. 13T/2/2023 zo dňa 17.08.2023, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovaného A. B..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uznal obžalovaného A. B. vinného z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

- dňa 09.12.2022 v čase približne o 00:10 hod. pred rodinným domom na ul. C. D. XXX/XX E. F. kričal na A. C. nech príde k nemu, že ho zabije, na čo A. C. vyšiel pred dom, následne položil na zem svoju tašku, vyzliekol si bundu a kričal, že ho zabije a podpáli, v dôsledku čoho A. C. dostal strach o svoj život a zdravie.

Za to obžalovanému uložil podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona s prihliadnutím na § 37 písm. m), § 38 ods. 2, 4 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku, proti všetkým jeho výrokom ako aj postupu, ktorý mu predchádzal, podal v zákonom stanovenej lehote písomné odvolanie obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu, ktoré následne doplnil o jeho dôvody. V dôvodoch odvolania v prvom rade namietal nejednoznačnosť a neurčitosť skutkovej vety napadnutého rozsudku, nakoľko tá podľa jeho názoru neobsahuje trestný čin vo vzťahu k jeho osobe, ale k osobe poškodeného. Uviedol, že podľa skutkovej vety napádaného rozsudku mal poškodený vyjsť pred dom, následne položiť na zem svoju tašku, vyzliecť si bundu a kričať, že ho zabije a podpáli v dôsledku čoho poškodený dostal strach o svoj život a zdravie.

Ďalej namietal nezákonný postup súdu, keďže pred a ani počas hlavného pojednávania nebolo skúmané, či je schopný z psychiatrického hľadiska uvedomovať si priebeh a štádia trestného konania, resp. hlavného pojednávania a chápať zmysel trestného konania. Uviedol, že počas výkonu väzby bol opakovane hospitalizovaný, bola mu niekoľkokrát zmenená psychiatrická liečba počas ktorej užíval lieky každý deň podľa pokynov lekára, na čo podľa jeho názoru súd neprihliadal a bral ho ako iných obvinených, ktorí nie sú liečení psychiatrickými liekmi, netrpia duševnou poruchou alebo chorobou. Pritom poukázal na znalecký posudok C. G., ktorý bol vyhotovený približne 5 mesiacov od začatia hlavného pojednávania a je v ňom uvedené, že schopnosť chápať priebeh a účel trestného

konania je možné ustáliť len „aktuálne“. Neskúmaním jeho psychického stavu došlo podľa jeho názoru k hrubému porušeniu práva na obhajobu a tým celý priebeh hlavného pojednávania, a teda aj dôkazy na ňom vykonané vykazujú znaky nezákonnosti. Uviedol, že skutok pre ktorý je obvinený, sa mal stať 09.12.2022, znalecký posudok bol realizovaný 17.02.2023 za pár minút a vyhotovený 21.02.2023, pričom v čase znaleckého vyšetrovania bol už po prvej hospitalizácii, užíval lieky a tento stav nebol totožný so stavom v čase, v ktorom sa mal skutok stať. Ďalej poukázal na zistenie znalkyne, že „schopnosť obžalovaného rozpoznať nebezpečenstvo a protiprávnosť svojho konania bola v čase skutku zmenšená nepodstatne, len pod vplyvom užitých psychoaktívnych látok“, ktoré je podľa jeho názoru nepodložené, nakoľko mu neboli vykonané žiadne odbery, a teda nebola zistená prítomnosť omamných a psychotropných látok, jedov a prekursorov v jeho organizme.

Ďalej uviedol, že sa súd nezaoberal možnosťou, že poškodený chcel obžalovanému prívodiť trestné stíhanie a krivo ho obviniť. Podľa jeho názoru mohol poškodený naňho začať žiarliť, pretože sa chcel začať starať o svoju dcéru, ktorá je zároveň vnučkou poškodeného a žije s ním. Podľa obžalovaného sa poškodený dokonca mohol obávať toho, že sa obžalovaný bude snažiť dcéru získať do svojej výlučnej starostlivosti, nakoľko sa o ňu jej matka dostatočne nestará.

Navrhol napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. a), b) Tr. poriadku zrušiť a vo veci rozhodnúť tak, aby ho odvolací súd spod obžaloby oslobodil.

Obhajkyňa obžalovaného v následných podaniach informovala súd o tom, že sa obžalovaný nachádza najprv na psychiatrickom oddelení v Levoči a neskôr v zariadení H., I. J., v Levoči, a z tohto dôvodu sa nemôže zúčastniť verejného zasadnutia. Navrhla, aby bol znalcom opätovne skúmaný zdravotný stav obžalovaného, pričom poukázala na časový odstup od znaleckého skúmania C. K. G. s poukazom na aktuálny stav obžalovaného. Obhajkyňa obžalovaného potom doložila lekárske správy zo dňa 26.10.2023 a 10.01.2024.

Na základe takto riadne a včas podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým obžalovaný podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného A. B. dôvodné nie je.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní dostatočné množstvo dôkazov na objasnenie skutkového stavu tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie v súlade s § 2 ods. 10 Tr. por. a tieto dôkazy aj správne vyhodnotil jednotlivito aj v ich súhrne tak, ako mu to ukladá ust. § 2 ods. 12 Tr. por. Súd prvého stupňa na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného a výsluchom svedka poškodeného A. C.. Prečítané boli výpovede svedkov A. J. a L. C., taktiež znalecký posudok C. K. G., znalkyne z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvie psychiatria a listinné dôkazy a to : zápisnica o trestnom oznámení, zápisnica o zadržaní o obmedzení osobnej slobody podozrivej osoby, odpis registra trestov obžalovaného, výpis z ústrednej evidencie priestupkov MV SR, správa Ústavu na výkon väzby v Prešove, správa o povesti, správa sociálnej poisťovne a Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Stropkov, ako aj prepisy telefonických hovorov na linku 158. Oboznámený bol tiež podstatný obsah pripojených spisov Okresného súdu Svidník sp. zn. 2T/20/2022 a Okresného súdu Svidník sp. zn. 9T/26/2018.

Odvolací súd sa vzhľadom na odvolacie námietky a súčasný zdravotný stav obžalovaného, na návrh obžalovaného a obhajkyne, rozhodol doplniť dokazovanie na verejnom zasadnutí výsluchom znalkyne C. K. G., znalkyne z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia psychiatrie.

Znalkyňa na verejnom zasadnutí uviedla, že v celom rozsahu trvá na svojich záveroch znaleckého posudku. Diagnostický záver z Nemocnice pre obvinených a odsúdených ÚVTOS v Trenčíne, kde bol obžalovaný hospitalizovaný od 16.12.2022 do 10.1.2023 nemení nič na ňou stanovených diagnostických záveroch uvedených v posudku č. 52/2023. Túto správu uviedla na str. 24 a 25 znaleckého posudku a vyžiadala si ju priamo z Nemocnice pre obvinených a odsúdených v Trenčíne.

Znalkyňa ďalej v rámci odpovedí na otázky predsedu senátu uviedla, že sa v tomto prípade u obžalovaného jednalo o agresivitu, psychickú dekompenzáciu schizotypovej poruchy osobnosti

psychotickej hĺbky, stav potencovaný crajwingom fumarate, (baženie po droge). Akútna prechodná psychotická porucha zahŕňa alebo predstavuje náhle vzniknutú dekompenzáciu v zmysle psychózy. V samotnom názve je aj slovo prechodná, to znamená, že v priebehu niekoľkých dní aj odoznie. K takémuto odozneniu došlo v podstate aj po preliečení, úprave liečby na psychiatrickom oddelení v Trenčíne. Vyšetrenie obžalovaného prebiehalo štandardnou formou v priestoroch ÚVV a ÚVTOS v Prešove, nakoľko obžalovaného vyšetrovala opakovane, doplnila aktuálne anamnestické údaje, ktoré poskytol obžalovaný. Vyšetrenie trvá toľko minút, koľko je potrebné, obžalovaný bol už v minulosti opakovane vyšetrovaný a pre krátkosť času od doby posledného znaleckého vyšetrenia nebolo potrebné sa podrobne venovať detailom obdobia útleho veku, dospievania, vzdelania, obvinený bol ňou konfrontovaný s údajmi poskytnutými pri predchádzajúcom znaleckom vyšetrení a mal možnosť tieto údaje pozmeniť. Po predložení najnovšej lekárskej správy obžalovaného z nej citovala, že p. B. bol v zariadení H., I. J., M., umiestnený v januári 2024, na jej ambulancii v Poprade bol evidovaný od novembra 2021, bola mu nariadená ochranná ambulantná kombinovaná liečba, ktorú však nedodržiaval, na kontroly nechodil, neabstinoval, bol agresívny, bol opakovane hospitalizovaný na psychiatrickom oddelení v Bardejove. Uviedla, že po ňou spomínanej hospitalizácii na psychiatrickom oddelení v ÚVTOS v Trenčíne bol hospitalizovaný aj v apríli 2023 a v júni 2023 bol hospitalizovaný asi počas výkonu trestu. Závety, ktoré sú konštatované v tejto správe, sa hlavne zameriavajú na osobu obžalovaného po skutku, ona spracovávala znalecký posudok bezprostredne po spáchaní skutku. Trvá na svojom závere, že schopnosť obvineného rozpoznať nebezpečenstvo a protiprávnosť svojho konania bola v čase skutku zmenšená nepodstatne, len pod vplyvom, „prípadne“ užitých psychoaktívnych látok. Trvá tiež na závere, že jeho ovládacia schopnosť bola v čase spáchania skutku zmenšená podstatne, vzhľadom na oslabenú reguláciu mentálnymi brzdami, výraznú impulzivitu so zníženou frustračnou toleranciou v záťaži v rámci schizotypovej poruchy. Trvá aj na závere, že v čase spáchania skutku bol obžalovaný schopný aktuálne sa zúčastniť trestného konania a chápať zmysel trestného konania. Ďalej uviedla, že vedomie obžalovaného je lucidné, teda nie je psychoticky zmenené, taktiež, že vo vnímaní kvalitatívnej poruchy akustické halucinácie v minulosti, nie aktuálne prítomné, myslenie je primeraného tempa, v minulosti megalomaničné a paranoidné bludné obsahy, toho času bez suicidiálnych ideácií, to znamená bez samovražedných sklonov, v konaní bez poruchy jednania – abstínuje v chránenom prostredí, pri polymorfnej toxikománii, prítomná je mierna hypotosekcia, to znamená porucha koncentrácie, intelekt je sekundárne oslabený, pamäťové funkcie prislúchajúce intelektu. V čase, kedy obžalovaného ona vyšetrovala, chápal význam a zmysel trestného konania. Správa, ktorá jej bola predložená a ku ktorej sa vyjadruje, na jednej strane konštatuje ten istý záver, ktorý ona v znaleckom posudku vyslovila, avšak v závere uvádza, že je potrebné, aby bol umiestnený 24 hodín v zariadení. Jej záver aj na základe predloženej aktuálnej správy je, že nie sú dôvody pochybovať o spôsobilosti zúčastniť sa pojednávania aj v tomto štádiu konania.

Znalkyňa ďalej v rámci odpovedí na otázky obhajcu uviedla, že lieky, ktoré sú uvedené C. E., sú bežne predpisované pacientom trpiacim rôznymi psychotickými poruchami. Opísala napr. Depakine, stabilizátor, ktorý nemá žiadny vplyv na to, aby mohol obžalovaný vypovedať. Liek Zolpinox je bežne používané hypnotikum na poruchy spánku, Cisordinol sú lieky, ktoré sa používajú či už na liečbu schizofrénie, alebo aj na zvládanie agresivity a porúch správania. Čo sa týka dávok, Cisordinol 10mg, to je podľa nej najnižšia možná dávka. Uvedené lieky zásadným spôsobom aj vzhľadom na ich charakteristiky a dávkovanie podľa jej názoru nemôžu mať zásadný vplyv na spôsobilosť zúčastňovať sa úkonov trestného konania. Zdôraznila, že u obžalovaného bol opakovane konštatovaný problém s užívaním liekov a nie je možné zistiť, či v tomto ústave skutočne predpísané lieky riadne užíval. Znalkyňa ďalej uviedla, že všetky správy, ktoré sú uvedené v znaleckom posudku mala k dispozícii, osobne ich komunikovala aj s primárom psychiatrického oddelenia Nemocnice v Bardejove, potvrdil jej, že po prepustení z výkonu trestu a pred spáchaním skutku obžalovaný nemal kde byť, chcel byť u nich hospitalizovaný, avšak hospitalizácia nebola potrebná, nevyžadoval hospitalizáciu, o jeden a pol dni bol prepustený domov. Znalkyňa trvala na tom, že pre posúdenie a spracovanie znaleckého posudku jej postačovali všetky lekárske správy, ktoré sú uvedené v znaleckom posudku. Taktiež udáva, že správu z 16.12.2022, na obsah ktorej obhajoba poukazovala, nepotrebovala, nakoľko mala správy z ÚVV z toho istého dňa z Nemocnice v Trenčíne. Tvrdila, že určite v čase spáchania skutku schizofréniu obžalovaný nemal, keďže vtedy nikým konštatovaná nebola.

Ďalej znalkyňa uviedla, že v závere znaleckého posudku podrobne popísala príznaky schizotypovej poruchy. Čo sa týka schizofrénie, uviedla, že tá sa nevyvinie v priebehu týždňa ani dvoch. Na to, aby bola diagnostikovaná táto diagnóza, musí uplynúť istá doba trvania psychotických príznakov, toho času

je za túto dobu považované minimálne 30 dní, teda 1 mesiac, kedy môže psychiater konštatovať, že sa už nejedná o akútnu psychózu s príznakmi schizofrénie, ale o samotnú schizofréniu. Teda keď bola akútna prechodná psychotická porucha diagnostikovaná 7 dní po skutku psychiatrami v Trenčíne, 2 dni pred skutkom nebola žiadna psychóza konštatovaná, keďže muselo uplynúť viac ako mesiac, teda viac ako 30 dní trvania psychotických prejavov, porúch myslenia, aby sa mohla diagnostikovať schizofrénia.

Znalkyňa tvrdila, že k záverom pristupovala tak, že pozná pacienta dlhodobo, má informácie spred choroby a kompletnú zdravotnú dokumentáciu. Potvrdená diagnóza schizofrénie v najnovšej lekárskej správe predloženej obhajobou nemení nič na závere, ktorý je obsiahnutý v znaleckom posudku, a to že úplné vymiznutie ovládacej a rozpoznávacej schopnosti nezistila, na záveroch ňou podaného znaleckého posudku naďalej zotrváva.

Prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ust. § 168 ods. 1 Tr. poriadku v dostatočnej miere uviedol, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky vykonaného dokazovania za pochybné a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov.

Z odôvodnenia rozsudku, najmä z jeho písomných dôvodov, je zrejmé, ako sa okresný súd vysporiadal s obhajobou obžalovaného i výpoveďami jednotlivých svedkov o tom, ako malo dôjsť ku skutku, za ktorý bol obžalovaný trestne stíhaný. Krajský súd tak nemal pochybnosti o správnosti skutkových zistení, tieto zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania na hlavných pojednávaniach, ako aj v prípravnom konaní. Podľa názoru krajského súdu bolo bez odôvodnených pochybností dokázané, že skutok, pre ktorý bol obžalovaný stíhaný, uvedený v skutkovej vete napadnutého rozsudku tak, ako ho ustálil súd prvého stupňa, sa stal, má znaky trestného činu a spáchal ho práve obžalovaný A. B., pričom krajský súd si úvahy a závery súdu prvého stupňa prezentované v odôvodnení napadnutého rozsudku v celom rozsahu osvojil a nemá o nich pochybnosti a na ne v podrobnostiach poukazuje.

Čo sa týka námietok obhajoby smerované na neurčitost' a nejednoznačnosť skutkovej vety napadnutého rozsudku, tu je potrebné uviesť, že odvolací súd má za to, že skutková veta, aj keď je stručnejšia, obsahuje všetky podstatné náležitosti podľa § 163 ods. 3 Tr. poriadku a rovnako skutkovej vete zodpovedá vykonané dokazovanie. Nakoľko zo skutkovej vety napádaného rozsudku je zrejmé, že trestný čin spáchal obžalovaný A. B. dňa 09.12.2022 o 00:10 hodine pred rodinným domom na ulici C. D. XXX/XX E. F. tým, že kričal na A. C., nech príde k nemu, že ho zabije, na čo A. C. vyšiel pred dom, položil na zem tašku, vyzliekol si bundu a kričal, že ho zabije a podpáli. Teda zo skutkovej vety vyplýva miesto, čas a spôsob spáchania trestného činu.

Obžalovaný namieta, že zo skutkovej vety vyplýva, že to „poškodený“ položil tašku na zem, vyzliekol sa a kričal, že poškodeného zabije a podpáli, s týmto konštatovaním sa nemožno stotožniť. Rozsudok predsa zákonne uvádza, že obžalovaný A. B. so všetkými osobnými údajmi „sa uznáva za vinného“, a teda skutková veta opisuje konanie obžalovaného a to, že poškodený A. C. vyšiel pred dom len popisuje zistený skutkový stav. Z obsahu vykonaného dokazovania a to hlavne z výpovede poškodeného a svedkov L. C. a A. J. je zrejmé, že sa tohto skutku dopustil práve obžalovaný a teda neexistuje pochybnosť o tom, že sa tento výrok jednoznačne viaže na osobu obžalovaného. Taktiež je v poslednej časti predmetnej vety uvedené „v dôsledku čoho A. C. dostal strach o svoj život a zdravie“, na základe toho krajský súd konštatuje, že je nelogické, aby poškodený A. C. dostal strach zo svojho vlastného konania, ako je to podľa obžalovaného v skutkovej vete uvedené. Naopak, bolo dokázané, že poškodený mal strach práve z konania obžalovaného. Aj na základe týchto skutočností má odvolací súd za to, že sa takto uvedená skutková veta nemôže považovať za neurčitú a nejednoznačnú.

Čo sa týka odvolacej námietky smerujúcej voči znaleckému dokazovaniu, jeho trvaniu a záverom znalkyne ohľadom spôsobilosti obžalovaného zúčastňovať sa hlavných pojednávanií a uvedomovať si zmysel trestného konania, tu je potrebné opakovane uviesť, že odvolací súd znalkyňu C. K. G. podrobne vypočul a vzhľadom na jej výpoveď má odvolací súd za to, že závery znaleckého posudku, ktoré znalkyňa v rámci svojej výpovede bližšie vysvetlila sú správne a jednoznačne poukazujú na to, že obžalovaný je trestnoprávne spôsobilá osoba, a teda je bez akýchkoľvek pochybností spôsobilý zúčastňovať sa hlavného pojednávania a zodpovedať za svoje konanie.

Znalecký posudok bol vypracovaný už v prípravnom konaní, obžalovaný bol vo väzbe 10 mesiacov, pričom jeho správanie bolo skúmané počas celého trvania väzby. V dôsledku záverov tohto skúmania vyplynuli závery, ktoré aj znalkyňa prezentovala vo svojom znaleckom posudku, aj pri výsluchu na verejnom zasadnutí pred krajským súdom a ktoré odvolací súd, rovnako ako súd prvého stupňa, považuje za skutočne preukázané a vierohodné. Nakoľko ani jedna lekárska správa neobsahuje informáciu o príznakoch, ktoré by spochybňovali schopnosť obžalovaného zúčastňovať sa trestného konania, a teda chápať zmysel trestného konania v ktoromkoľvek štádiu bez ohľadu na to, či by bola konštatovaná schizotypová porucha alebo schizofrénia. Uvedenému neodporujú ani neskoršie lekárske správy doložené obžalovaným v rámci podania zo dňa 06.02.2024. Zo znaleckej výpovede taktiež vyplynulo, že užívanie liekov, ktoré uvádza obžalovaný, zásadným spôsobom aj vzhľadom na ich charakteristiky a dávkovanie týchto liekov, nemôže mať zásadný vplyv na spôsobilosť zúčastňovať sa úkonov trestného konania. Z obsahu výpovede znalkyne tiež vyplynulo, že ani prípadná samotná diagnóza schizofrénie nie je vždy dôvodom na podstatné zmenšenie alebo vymiznutie ovládacej alebo rozpoznávacej schopnosti obžalovaného, avšak vzhľadom na jej znalecké skúmanie, si je istá, že obžalovaný v čase spáchania skutku schizofréniou netrpel. Taktiež znalkyňa vzhľadom na správu zo zariadenia H., I. J., kde sa obžalovaný v súčasnosti nachádza, uviedla, že ani v súčasnosti neexistujú dôvody pochybovať o spôsobilosti obžalovaného zúčastniť sa pojednávania. Zariadenie H., I. J., Levoča, do ktorého bol obžalovaný umiestnený v januári 2024, je sociálnym zariadením. Ak by obžalovaný trpel schizofréniou a to v takom štádiu, ktoré by mu neumožňovalo zúčastňovať sa hlavného pojednávania a uvedomovať si zmysel trestného konania, bol by umiestnený v zdravotníckom zariadení s prísnejšími obmedzeniami, pričom zo správy zariadenia H., I. J., plynie, že obžalovaný má možnosť kedykoľvek zariadenie opustiť a taktiež sa v nej uvádza, že zdravotný stav obžalovaného mu dovoľuje zúčastniť sa pojednávania.

Zo znaleckého posudku vyplynulo, že schopnosť obžalovaného rozpoznať nebezpečenstvo a protiprávnosť svojho konania bola v čase skutku zmenšená nepodstatne, len pod vplyvom prípadne užitých psychoaktívnych látok. Ovládacia schopnosť bola zmenšená podstatne vzhľadom na oslabenú reguláciu mentálnymi brzdami, výraznú impulzivitu, so zníženou frustračnou toleranciou v záťaži v rámci schizotypovej poruchy, ktorou trpí berúc do úvahy aj pokračujúci konzum drog. U obžalovaného nebolo zistené úplné vymiznutie ovládacej a rozpoznávacej schopnosti. Aj napriek tomu, že ovládacia a rozpoznávacia zložka bola znížená rôznou mierou, obžalovaný bol v čase spáchania skutku príčetný a trestne zodpovedný, nakoľko ide v tomto prípade o stav zmenšenej príčetnosti, ktorý nie je dôvodom na vylúčenie trestnej zodpovednosti (4Tdo/4/2012). Z ustálenej judikatúry plynie, že zmenšená príčetnosť je priestor medzi príčetnosťou a nepríčetnosťou, v ktorom môže byť ovládacia alebo rozpoznávacia zložka znížená rôznou mierou. Aj odborná psychiatrická literatúra uvádza, že medzi príčetnosťou a zmenšenou príčetnosťou leží široký medzipriestor a osoby, ktoré doň spadajú, buď plne nechápu protiprávnosť svojho konania alebo nemajú potrebné zábrany proti trestnému konaniu, alebo oboje. Sú síce z právneho hľadiska zodpovedné, ale ich vina v porovnaní s úplne zdravým človekom je menšia. Sú príčetní so zmenšenou vinou, čiže zmenšene zodpovední. Ako vyplynulo zo znaleckého posudku, schopnosť obžalovaného rozpoznať nebezpečenstvo a protiprávnosť svojho konania bola v čase skutku zmenšená nepodstatne a ovládacia schopnosť bola zmenšená podstatne vzhľadom na oslabenú reguláciu mentálnymi brzdami, výraznú impulzivitu, so zníženou frustračnou toleranciou v záťaži v rámci schizotypovej poruchy, berúc do úvahy aj pokračujúci konzum drog, keďže bola u obžalovaného v čase skutku ako to aj sám uvádzal prítomná závislosť od marihuany a pervitínu. Obžalovaný vo svojom odvolaní namieta, že mu neboli vykonané odbery a teda podľa jeho názoru nemožno ustáliť, že by sa v jeho organizme zistila prítomnosť akýchkoľvek omamných a psychotropných látok (č. I. 283), avšak v znaleckom posudku C. G. je uvedené, že sa obžalovaný sám priznal k užitiu pervitínu a malého množstva alkoholu dva dni pred skutkom a teda v konzume drog pokračoval aj napriek tomu, že bol prepustený deväť dní pred skutkom predčasne z výkonu trestu odňatia slobody, kde riadne neukončil súdom nariadené ochranné protitoxikomanické ústavné liečenie. Znalkyňa teda u obžalovaného nezistila úplné vymiznutie ovládacej a rozpoznávacej schopnosti, a aj keď tieto boli na základe záverov znalkyne v rôznej miere zmenšené, obžalovaný je trestnoprávne zodpovedná osoba, avšak jeho príčetnosť je vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti zmenšená.

Skutkový stav ustálený súdom prvého stupňa zodpovedá vykonanému dokazovaniu.

Sám obžalovaný vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že po tom, čo sa mu vyhrážali v bare, rozhodol sa ísť smerom na osadu, kde býva poškodený, pričom očakával, že mu pomôžu, teda

išiel tam s istým zámerom. Obžalovaný vypovedal, že celou cestou zvolával vojakov a keď bol asi 20 m od domu A. C., niekto vyšiel von, asi A. C. a spýtal sa ho vulgárne, či chce dostať, na čo mu obžalovaný povedal „no pod“ a zhodil na zem tašku a vetrovku. Následne mu A. C. povedal, že mu odreže hlavu a rozbehol sa na neho. Obžalovaný sa zľakol a utekal preč.

Poškodený tvrdil, že približne o 23.30 hod. počul niekoho vonku kričať, otvoril dvere, pričom uvidel obžalovaného asi 6-7 m od svojho domu. Poškodený začal obžalovaného posielat' preč, vravel mu, aby nerobil hlúposti, no on napriek tomu ďalej vykrikoval, že ich pobije, pozabíja a podpáli im dom. Poškodený tvrdí, že po týchto slovách sa zľakol, pretože v minulosti im skutočne niekto podpálil dom. Ďalej vypovedal, že vonku vyšla aj jeho dcéra a švagor, pričom dcéra zavolała políciu. Počas toho ako dcéra telefonovala, obžalovaný ďalej vykrikoval, vyzliekol si košeľu. Obžalovaný mal pri sebe aj kufrík, ktorý hodil na zem, preto poškodený so švagrom začali k nemu pristupovať a poškodený mu povedal, že zavolała políciu. Vtedy sa obžalovaný zľakol a začal utekať preč.

Okrem výpovede poškodeného vyvracajú tvrdenia obžalovaného aj svedkovia, a to dcéra poškodeného L. C., ktorá volala na linku 158 ešte v čase, keď sa obžalovaný zdržiaval na mieste skutku. Teda opisovala skutočnosti tak, ako ich bezprostredne vnímala, pričom uviedla, že potrebujú pomoc, pretože A. B. vykrikuje pred domom a vyhráža sa, že všetkých zabije. Obranu obžalovaného v tomto smere ďalej spochybňuje aj svedecká výpoveď švagra poškodeného A. J., ktorý vypovedal, že zreteľne počul, ako sa obžalovaný vyhráža jeho švagrovi, že ho zabije a že im podpáli dom. Keď sa pozrel cez okno, videl tam stáť A. B., ktorý už mal vyzlečenú bundu a na zemi pri ňom bol nejaký kufrík, alebo taška.

Odvolačí súd sa s námietkou obžalovaného nestotožnil, nakoľko neexistuje skutočnosť, ktorá by túto námietku potvrdzovala. Teda, súd má za to, že obvinenie obžalovaného voči poškodenému je účelové a nelogické, nakoľko podľa obžalovaného mal konflikt vyvolať práve poškodený, no ten bol v tom čase vo svojom dome, na rozdiel od obžalovaného, ktorý vedel, kde poškodený býva a išiel tam v ten večer zámerne, čo aj sám vo svojej výpovedi potvrdil. Súd má za potrebné poukázať na to, že v prípade, ak by obžalovaný nevyhľadal poškodeného a teda neprišiel pred jeho dom, k tomuto skutku by nedošlo. Poškodený nemal pred skutkom vedomosť o tom, že obžalovaný príde v ten večer pred jeho dom, taktiež vzhľadom na krátky časový úsek, počas ktorého ku skutku došlo, má súd za to, že poškodený a ani svedkovia nemali žiaden časový priestor na predom zámerne vymyslené obvinenia proti obžalovanému. Taktiež súd poukazuje na výpoveď poškodeného, ale aj obžalovaného, pričom obaja tvrdili, že ich vzťahy pred skutkom boli dobré, obžalovaný pár dní pred skutkom trávil čas v dome poškodeného so svojou dcérou, pričom mu poškodený mal povedať, že sa môže o svoju dcéru postarať. Krajský súd nevidí žiaden motív a logický dôvod, pre ktorý by mal poškodený chcieť zámerne poškodiť obžalovanému, nakoľko s ním a ani s jeho návštevami v jeho dome nemal pred skutkom žiaden problém, naopak, chcel aby sa o svoju dcéru obžalovaný staral.

Vo vzťahu k týmto skutočnostiam sa krajský súd v plnej miere stotožnil s konštatovaním súdu prvého stupňa, teda krajský súd nenachádza dôvod, ktorý by sa dal logicky odôvodniť v tom smere, že poškodený a svedkovia vypovedali zámerne nepravdivo o skutku s úmyslom obžalovanému poškodiť a krivo ho obviniť. Taktiež sa krajský súd nestotožnil s tvrdením obžalovaného, že konflikt vyvolal poškodený, pričom osobitne opakovane dôrazne poukazuje na skutočnosť, že obžalovaný bol ten, ktorý vyhľadal osobu poškodeného a prišiel pred jeho dom.

Obžalovaného teda usvedčuje zo spáchania skutku dostatok dôkazov, podrobnejšie rozpísaných v odôvodnení napadnutého rozsudku, vrátane znaleckého dokazovania, výpovedí vyššie uvedených svedkov, listinných dôkazov, pričom tieto dôkazy tvoria logicky usporiadanú a ucelenú reťaz, ktorá v dostatočnej miere preukazuje záver o tom, že obžalovaný dňa 09.12.2022 v čase približne o 00:10 hod. pred rodinným domom na ul. C. D. XXX/XX E. F. kričal na A. C. nech príde k nemu a vyhrážal sa mu, že ho zabije, z tohto dôvodu A. C. vyšiel pred dom, obžalovaný následne položil na zem svoju tašku, vyzliekol si bundu a kričal, že ho zabije a podpáli, v dôsledku čoho A. C. dostal strach o svoj život a zdravie a tým naplnil znaky skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona. Správna je teda aj právna kvalifikácia skutku posúdeného ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona, keďže obžalovaný sa vyhrážal smrťou A. C., a to takým spôsobom, že v ňom vzbudil dôvodnú obavu. Obžalovaný je plne zodpovedný subjekt z hľadiska veku a príčetnosti, ktorý porušil objekt chránený Trestným zákonom, ktorým je v tomto prípade ochrana

nerušeného občianskeho spolužitia. Svojho konania sa dopustil úmyselne a medzi jeho konaním a spôsobeným následkom existuje nepochybne príčinná súvislosť.

Za takýchto okolností teda vo vzťahu k otázke viny a právnej kvalifikácie krajský súd považuje v intenciách vyššie uvedených dôvodov a úvah odvolanie obžalovaného za nedôvodné a výrok o vine v napadnutom rozsudku posúdil ako zákonný a vecne správny.

V súvislosti s druhom trestu a jeho výmery odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že obžalovaný bol doposiaľ trikrát súdne trestaný, z toho dvakrát za trestný čin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 Tr. zákona. Naposledy mu bol trestným rozkazom Okresného súdu Svidník zo dňa 24.08.2022 sp. zn. 2T/20/2022 uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, z výkonu ktorého bol podmiennečne prepustený dňa 30.11.2022, s určením skúšobnej doby podmiennečného prepustenia v trvaní 3 rokov. Okrem toho bol rozsudkom Okresného súdu Svidník zo dňa 25.04.2018 sp. zn. 9T/26/2018 uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. e) Tr. zákona, za čo mu bol uložený podmiennečný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 2 roky, s určením probačného dohľadu a s tým spojených primeraných obmedzení. Súčasne bolo obžalovanému týmto rozsudkom uložené ochranné liečenie protitoxikomanické a protialkoholické ústavnou formou a ochranné psychiatrické liečenie ambulatnou formou. V tomto konaní došlo napokon k nariadeniu výkonu pôvodne podmiennečne uloženého trestu odňatia slobody. Okresný súd Svidník uznesením zo dňa 24.08.2022 rozhodol o zmene formy ochranného liečenia psychiatrického, protitoxikomanického a protialkoholického z ambulatnej na ústavnú. Obžalovaný nastúpil na výkon tohto ústavného ochranného liečenia na Úseku ochranných liečení Zdravotníckeho zariadenia ÚVTOS Košice - Šaca dňa 15.11.2022, ten v dôsledku rozhodnutia Okresného súdu Prešov sp. zn. 33Pp/30/2022 o podmiennečnom prepustení obžalovaného z výkonu trestu odňatia slobody, bol ukončený dňa 30.11.2022.

Obžalovaný sa v období od 20.09.2017 dopustil celkovo 9 priestupkov, čo vyplýva z Centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov Slovenskej republiky. Dňa 18.08.2022 bol obžalovaný v priestupkovom konaní postihnutý pokutou vo výške 100,- eur za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu. V siedmich prípadoch bol postihnutý za priestupky proti majetku.

Za zákonný a správny považuje krajský súd čo do druhu trestu a jeho výmery, aj výrok o treste v napadnutom rozsudku. Pri určovaní druhu a výmery trestu uloženého obžalovanému sa prvostupňový súd riadil základnými zásadami uvedenými v ustanovení § 34 Tr. zákona. V prípade žalovaného prečinu podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona je zákonom stanovená trestná sadzba až na 1 rok. U obžalovaného súd prvého stupňa nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť. Z pritažujúcich okolností správne prihliadol na § 37 písm. m) Tr. zákona, teda že obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený. Súd prvého stupňa prihliadal najmä na posledné odsúdenie menovaného, keď mu trestným rozkazom Okresného súdu Svidník sp. zn. 2T/20/2022 zo dňa 24.08.2022, právoplatným toho istého dňa, pre obdobnú trestnú činnosť, bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, pričom uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. 33Pp/30/2022 zo dňa 30.11.2022 bol z výkonu tohto trestu podmiennečne prepustený s určením skúšobnej doby podmiennečného prepustenia v trvaní 3 roky. Predmetného skutku sa obžalovaný dopustil počas tejto skúšobnej doby podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody. Pretože konanie obžalovaného bolo posúdené ako úmyselný trestný čin nebezpečného vyhrážania, prihliadal súd prvého stupňa pri rozhodovaní o treste aj na ustanovenie § 49 ods. 2 Tr. zákona a zohľadnil aj obhajobou namietaný a znaleckým posudkom ustálený zdravotný stav obžalovaného.

Trestná sadzba za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona je až 12 mesiacov odňatia slobody. Vzhľadom na prevahu pritažujúcich okolností správne súd prvého stupňa zvýšil dolnú hranicu trestnej sadzby v súlade s ustanovením § 38 ods. 4, ods. 8 Tr. zákona o 1/3, čo po úprave predstavuje dolnú hranicu 4 mesiace. V rámci takto upravenej trestnej sadzby uložil prvostupňový súd obžalovanému trest odňatia slobody v hornej polovici zvýšenej trestnej sadzby, teda vo výmere 10 mesiacov. Zohľadnil predovšetkým tú skutočnosť, že obžalovaný sa skutku dopustil počas plynutia skúšobnej doby podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody za rovnaký prečin nebezpečného vyhrážania a to len 9 dní po prepustení. Taktiež bol obžalovaný odsúdený za prečin nebezpečného vyhrážania rozsudkom sp. zn. 9T/26/2018. Súd prvého stupňa mal za to, že pre

dosiahnutie účelu trestu, je v danom prípade nevyhnuté uložiť obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody, rešpektujúc tiež ustanovenie § 49 ods. 2 Tr. zákona.

Vzhľadom na to, že obžalovaný už bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním tohto trestného činu vo výkone trestu za úmyselný trestný čin, rozhodol súd prvého stupňa správne o jeho zaradení do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona.

Krajský súd sa stotožnil aj s výrokom súdu prvého stupňa v súvislosti s ukladaním trestu, kde uviedol, že aj napriek tomu, že u obžalovaného bolo znalkyňou konštatované podstatné zmenšenie ovládacej schopnosti v dôsledku schizotypovej poruchy, ktorou obžalovaný trpí, nepovažoval prvostupňový súd tento záver za takú mimoriadnu okolnosť, na ktorú by bolo nutné osobitne prihliadať. Taktiež prvostupňový súd správne posúdil potrebu uloženia ochranného liečenia v súvislosti so stanovenou diagnózou schizotypovej poruchy u obžalovaného, aj tu poukázal na záver znalkyne a na obsah oboznámeného spisu Okresného súdu Svidník sp. zn. 9T/26/2018, z ktorých vyplýva, že obžalovanému už bolo nariadené ochranné psychiatrické liečenie v súvislosti s predchádzajúcou trestnou činnosťou a v tomto konaní, z dôvodu aby nedošlo k duplicitě, znalkyňa nenavrholo ochranné liečenie uložiť.

Na záver považoval krajský súd za potrebné poukázať ešte na skutočnosť, že toto trestné stíhanie obžalovaného bolo vedené väzobne; do väzby bol obžalovaný A. B. vzatý 09.12.2022, z väzby po vyhlásení rozsudku prvého stupňa, pred rozhodnutím krajského súdu o odvolaní, bol obžalovaný prepustený uznesením Okresného súdu Bardejov sp. zn. 13T/2/2023 dňa 09.10.2023, teda celý trest uložený napadnutým rozsudkom už vykonal.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti, nezistiac dôvody pre zmenu alebo zrušenie napadnutého rozsudku, krajský súd odvolanie obžalovaného A. B. postupom podľa § 319 Tr. poriadku ako nedôvodné zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.